Månadsmöte den 16 september 2026

Den 16 september var det Jonsberg-Rönö som höll i månadsmötet. Det var ca 80 medlemmar som kom. Vi började med att hälsa Gunilla Almesåker och hennes man välkomna.

Gunilla är AI-specialist från Linköping. Hon började med att fråga om någon hade använt AI. Det var inte så många som räckte upp handen. Då frågade hon om vi hade använt mobiltelefon och då var det klart. Alla har använt AI. Tyvärr var nog Gunilla lite för duktig för att vi skulle förstå allt hon pratade om.

Det har varit en otrolig utveckling av tekniken, tyvärr är inte allt bra. Nu är man rädd för att de olika systemen kan prata med varandra och göra skada.

Man kan prova olika AI-verktyg bland annat ChatGPT. Om man ställer en fråga får man ett snabbt svar.

Genom att förstå AI kan vi använda den tryggt och klokt. Gunilla och hennes man avtackades med blommor.

Bosse informerade medlemmarna, bland annat om vår resa för att se Hjalmars Lyckopiller och promenaden med korvgrillning.

Sedan var det dags för kaffe, hemgjorda mackor och kakor.

Det var första gången använde vi “åror” i stället för lottringar och det fungerade. Dragningen gick bra och några gick hem med vinster.

Vid anteckningarna

Lena

Visa från Östra Husby

När morgonen stiger ur Bråvikens blå
och lärkorna sjunger över åker och strå,
då vaknar vårt Östra Husby till liv
med dagg över ängarna, vindarnas driv.

På Vikbolandsvägen går färden så lätt,
förbi gamla gårdar och fält efter fält.
Här böljar vårvete, här mognar vårt råg,
och fjärden där borta går glittrande låg.

Vid kyrkan står lindarna trygga på vakt,
de minns våra släkten och tidernas makt.
Men klockorna sjunger när söndagen gryr:
Här går livet vidare, här föds nya äventyr.

Och cykeln den rullar mot hav och mot sund,
där måsarna kretsar i morgonens stund.
Från Östra Husby till skärgårdens famn
går vägen mot kobbar och vindpinad hamn.

Så skåla för bygden, för jorden och sjön,
för sommaren, vänskapen, kärleken, ön.
När aftonen rodnar och dagen tar slut,
går solen vid Vikbolandet långsamt ut.

Ja, vart än i världen min färd för mig hän,
till Östra Husby vill hjärtat igen.
Där åkrarna möter den glittrande vik –
där livet är enkelt, men ändå så rikt.